

erbij:

het magazine van de Rozelaar

In dit nummer:

Loslaten

**“Ik moet leren dat
begeleiders het anders doen”**

4

Groep Creatief na coronasluiting:

**“Ja, we draaien
weer lekker”**

8

SCHIJF VAN 5

Linda van Heerikhuize

Hoe lang woon je bij de Rozelaar?

Ik woon sinds 2011 op de Vlinder in Barneveld.

Wat doe je overdag?

Ik werk op de groepen Arbeid en Administratie. Door de corona werk ik nu vier dagen op Arbeid.

Wat voor werk doe je?

Vooral stickerwerk en producten tellen en inpakken. Op de administratie help ik het Rozenkrantje te maken.

Wat doe je graag als je vrij bent?

Knuffelen met mijn poes Maggy. Ook houd ik van knutselen, wandelen en ontspannen.

Wat is je favoriete eten?

Aardappelen, groenten en vlees. En ik houd van andijviestamppot en bruine bonen.

IN DIT MAGAZINE

Schijf van 5	2
Column	3
Loslaten	4
Het nieuwe gewone leven	7
De MiddenIn	8
Medewerkers	10
Feiten & Cijfers	12
Een Rozelaartje	16

COLOFON

Redactie: *Annemarie Erkes*
Janette Koot
Philip Miedema
Linda van Beek
Elsamarie Groenendaal
Gaby Methorst
Nico Vonder
Liedewij van de Wetering

Eindredactie: *Jeannette Bos*

Fotografie: *Buong*
Jeannette Bos

Teksten: *Jeroen Fidder*

Vormgeving: *Treffend & Co*

Drukwerk: *Verloop drukkerij*

Column

Eén van de mooiste foto's uit het fotoalbum van onze kinderen is een foto van de eerste schooldag van onze oudste zoon. Mama heeft hem mooie kleren aangedaan, zijn haren netjes gekamd en natuurlijk iets lekkers in zijn nieuwe rugzakje gestopt. Vol zelfvertrouwen stapt hij de school binnen, een nieuwe wereld tegemoet. Na de bel gaat de deur dicht en hebben ouders het nakijken. Trots dat hij al naar school gaat, maar toch ook een beetje dubbel. Het grote loslaten is begonnen.

En dit is nog maar het begin. Er volgt de eerste keer spelen bij een vriendje, de eerste keer logeren, de eerste keer naar het voortgezet onderwijs, de eerste keer met vrienden op vakantie, de eerste keer op kamers. Foto's ontbreken in het album want wij hoefden niet meer mee. Wat wij vinden van kleren of kapsel doet niet ter zake. Loslaten, steeds meer loslaten.

Vasthouden zou niet goed zijn. Het zou de ontwikkeling belemmeren, angstig en afhankelijk maken en heel veel mooie dingen in de weg staan.

Zeker. Het gaat anders. Anders dan je gedacht had, anders dat je geadviseerd had, anders dan je zelf zou hebben gedaan.

Soms is dat jammer, een andere keer maar goed ook. Loslaten mag dan nodig zijn, het blijft dubbel. Daarom gaat loslaten ook alleen als je vertrouwen hebt. Vertrouwen in je kind, vertrouwen in de begeleiders, vertrouwen in je collega's en bovenal - als je dat geloven mag - vertrouwen in Gods goedheid.

In deze erbij: lezen we over loslaten. Loslaten als je kind bij de Rozelaar gaat wonen, loslaten als je vertrouwde werk er niet meer is en loslaten als je werk helemaal anders moet dan je gewend bent. We laten los, in vertrouwen.

Philip Miedema
Raad van Bestuur

Moeder Janneke over begeleiding van dochter Lucy:

“IK MOET LEREN DAT BEGELEIDERS HET ANDERS DOEN”

Als je kind uit huis gaat, is dat wennen. Voor het kind en de ouders. Zeker als je een kind hebt met een beperking voor wie je altijd zorgde. De 25-jarige Lucy Oud verhuisde in maart naar haar eigen appartement in de Rozenhof in Voorthuizen. Dat gaat heel goed: “Het voelt als vakantie!”

“Ik heb een eigen woon-slaapkamer en een badkamer met douche en toilet. En een mooi uitzicht op de speeltuin.” Lucy is trots op haar appartement. Ze heeft het leuk ingericht, met lichte houtkleuren. Sommige bewoners kende ze al, bijvoorbeeld van lunchroom de Rozerie waar ze twee dagen per week werkt. Ook werkt Lucy drie dagen op de groep Arbeid. Daar maakt ze achter de computer het Rozenkrantje. Maar door corona ging vanaf dit voorjaar ineens alles anders.

Spanningen thuis

Moeder Janneke: “Lucy is een vrolijke meid, maar kan ook aandacht claimen. Ze hangt heel erg aan mij, bij mijn man is dit anders. Dat zorgde voor spanningen. Ook omdat ze, door haar autisme, alle onverwachte gebeurtenissen vervelend vindt. Lucy wilde dolgraag zelfstandig wonen, net als haar vijf broers en zussen. Toen we hoorden dat er in de Rozenhof negen appartementen bij kwamen, zeiden we: ‘Dit doen we’.”

Maandag 9 maart was de dag van de verhuizing. “Die verandering doorstond ze heel goed”, vertelt haar moeder. “Het weekend daarna sliep ze een nacht thuis. Daarna is ze langere tijd bij ons thuis geweest vanwege coronamaatregelen. Ook kon ze niet meer

naar haar werk. Best pittig, want ineens was ze hele dagen thuis.” In april ging Lucy weer naar haar appartement.

Loslaten

Janneke moet leren loslaten, geeft ze toe. “Het lastigst vind ik dat het er in de Rozenhof anders aan toe gaat. Thuis begeleidde ik haar; ze was mijn Lucy. Nu ben ik minder belangrijk. De begeleiders doen sommige dingen anders. Ik moet leren dat dat niet perse fout is. Van tevoren hadden we veel gesprekken over Lucy’s begeleiding. Ik zei: baken alles goed af en wees strikt, want Lucy heeft duidelijke grenzen nodig. In die eerste week ging dat niet zo goed. Sinds april krijgt Lucy een strak dagprogramma. Dat geeft haar de nodige veiligheid.”

Samenwerking

Janneke is blij met de goede samenwerking met de begeleiders. “Pas ging Lucy winkelen en kocht van alles met de eigen pinpas die ze nu heeft. Maar Lucy heeft geen besef van de waarde van geld. Het ging maar om een paar euro, maar een volgende keer gaat het echt fout. Daar hebben

• *“het leukst vind ik het samen eten”*

we contact over gehad en ik heb er vertrouwen in dat dat goed komt. De begeleiders zeggen ook eerlijk dat zij Lucy moeten leren kennen: 'trek aan de bel en leer het ons.'

Even wennen

Lucy zelf hoefde maar even te wennen: "Ik moest wennen aan het nieuwe bed. En aan de geluiden buiten. Thuis in Garderen was het rustiger." Ze vindt het fijn in de Rozenhof. "Het leukst vind ik het samen eten; net als op vakantie. En ik vind het fijn dat de Heere erbij is. Als ik me niet fijn voel, ga ik bidden. Daarna voel ik me beter." Lucy doet graag activiteiten met andere bewoners. Zoals loomen (knutselen met gekleurde elastiekjes) en stoepkrijten. Lucy doet nu helemaal zelf de was en maakt haar appartement schoon, samen met de begeleiding en soms met mama. Ze wil nog leren hoe ze zichzelf beter kan vermaken.

Vrolijk en blij

Al met al merkt Janneke dat het goed gaat met haar dochter. "Ze heeft het supergoed bij de Rozenhof. Ze is vrolijk en blij. Door corona hadden we beperkt contact. We mailden in die periode heel veel. De verhouding tussen Lucy en haar broers en zussen is verbeterd." Stap voor stap leert Janneke om los te laten. "Hoewel het thuis wel heel stil is."

SAMENWERKEN IN DE DRIEHOEK

Als onderdeel van onze professionele zorg aan cliënten, is samenwerking met ouders en verwanten van groot belang.

In de 'driehoekskunde' van Chiel Egberts symboliseert de driehoek een gelijkwaardige samenwerking tussen ouders en begeleiders, die de basis vormen waardoor de cliënt in de top zich kan ontplooiën. Deze methodiek is bekend binnen de teams en bij de meeste ouders en sluit goed aan op Triple C.

Wanneer er een nieuwe samenwerking ontstaat tussen begeleiders en ouders, zoals bij de start van een woonlocatie, is de driehoek een van de thema's waar gezamenlijk en uitvoerig aandacht aan wordt geschonken. De Rozelaar ziet dat een goede samenwerking met familie, gebaseerd op gelijkwaardigheid en vertrouwen, ten goede komt aan de cliënt.

CLIËNT

OUDERS

PROFESSIONAL

Groep Creatief na coronasluiting:

“Ja, we draaien weer lekker”

Naar de dagbesteding in coronatijd. Hoe gaat dat? De groep Creatief aan de Rozenstraat werkt sinds begin juni volgens de richtlijnen van 'het nieuwe normaal'. Best een uitdaging voor de begeleiders. Want hoe zorg je dat iedereen afstand houdt? En hoe zorg je dat de productie doorgaat? Nou, dat gaat allemaal best goed, horen we van begeleider Joni van Beek.

Half maart sloot de dagbesteding. Moeilijk voor de deelnemers. Joni: "Hun dagstructuur veranderde ineens en ze moesten elkaar missen. Om hun dagprogramma zoveel mogelijk vast te houden, gaven we dagbesteding op de woonlocaties. Ook hielden we telefonisch contact met de deelnemers die niet bij de Rozelaar wonen. Ze vroegen dan: 'Wanneer kunnen we weer komen?' Helaas wisten wij dat niet."

Anderhalve meter

Op 3 juni gingen de deuren van de dagbesteding weer open. Joni: "De deelnemers waren heel blij, maar het was ook wennen voor hen. Ze moesten opnieuw beginnen en het ritme hervinden. Verder moesten ze ineens anderhalve meter afstand houden." Om de ruimte geschikt te maken voor 'het nieuwe normaal' staan de werkplekken uit elkaar, minimaal anderhalve meter. We hebben nu dagelijks zeven of acht deelnemers, terwijl dat er op donderdag soms wel twaalf waren. Het afstand houden gaat best goed. Soms vergeten de deelnemers het. Dan fungeren we als een soort verkeersagent. Voor ons als begeleiders is het lastig, die anderhalve meter. Op diverse manieren

zorgen we dat de deelnemers hun werk zo zelfstandig mogelijk kunnen doen, hoewel fysieke nabijheid wel een belangrijk onderdeel blijft van ons werk. Soms ook gewoon vanwege de ondersteuning die deelnemers nodig hebben.

Positief

De deelnemers vonden weer snel hun draai. Dagelijks maken ze vele mooie producten. Joni: "De producten worden verkocht in lunchroom de Rozerie, maar die was tot juli nog dicht. Ook kun je nu niet even bij ons binnenlopen om iets te kopen. In plaats daarvan worden de producten verkocht bij de receptie. Verder maken we veel reclame via social media; dat werkt aardig goed." De coronatijd bracht ook iets positiefs. "Toen de dagbesteding dicht was, namen we als begeleiders ons werk mee naar de woonlocaties. We ontwikkelden er producten die we al langer wilden maken: zeepjes en zakjes met bloemenmengels. Die blijven we maken, net als natuurlijk de seizoensproducten. Zoals dit najaar kerstpakketten voor bedrijven en andere kerstproducten. Ja, we draaien weer lekker."

Willy Driessen (Denka): “Fantastisch dat de productie gewoon doorging”

Bedrijven die handmatig werk hebben, besteden dat graag uit aan de Rozelaar. Zo ook Denka International BV, dat onder meer producten maakt om insecten te bestrijden. Ook toen de dagbesteding was gesloten, kon dit bedrijf gewoon rekenen op de hulp van de Rozelaar. “Dat was fantastisch.”

Willy Driessen is teamleider warehouse bij Denka. Hij vertelt: “Vijf jaar geleden werden we benaderd door Jacolien Gorissen, medewerker acquisitie bij de Rozelaar, met de vraag of wij hen konden helpen met productiematig werk dat we niet machinaal konden uitvoeren. Het ging om het vastklikken van het sproeikopje (met daaraan het rietje) aan het dopje van de spuitbus. Dit werk bleek heel geschikt voor onze arbeidsmatige groepen.”

Lage werkdruk

De deelnemers begonnen met kleine partijen, zodat er niet gelijk druk op zat voor hen. Gaandeweg werd de samenwerking uitgebreid. Dit eerste halfjaar monterden de deelnemers al 230.000 doppen. Denka haalt ze met eigen vervoer op. Willy: “Soms ontvangt een klant zijn product graag eerder. Dan overleggen we met de begeleiders. Samen zorgen we ervoor dat de werkdruk laag blijft voor de deelnemers. Met het oog daarop houden we ook zelf voorraad. We hebben dus altijd een buffer.”

Het is een zorgvuldig werkje voor de deelnemers, vertelt Willy. “Het belangrijkste is dat ze het sproeikopje met rietje rustig aan de dop drukken, zodat het rietje mooi recht blijft. Anders passen de spuitbussen niet goed in de doos. Maar dat gaat heel goed, is mijn ervaring.”

In coronatijd

Toen de dagbesteding dicht ging, ging de productie gewoon door. Jacolien bracht het – heel slim- naar de deelnemers op de woonlocaties. We bleven daardoor dezelfde aantallen gemonteerde doppen ontvangen en konden gewoon doordraaien. Dat was geweldig, want onze piekdruk ligt altijd vanaf begin februari tot juni.”

Herman van der Maarl (Veluws Verfhuis): “Samenwerking met de Rozelaar past bij onze missie”

Koop je een blik verf bij Veluws Verfhuis in Voorthuizen, dan krijg je daarbij roerstokjes met eigen logo. Deze logo's worden handmatig gestempeld door deelnemers van de groep Arbeid van de Rozelaar. Ze doen ook andere leuke klusjes voor dit bijzondere bedrijf.

Veluws Verfhuis is een verf- en glasspecialzaak dat professionele verf, schildermaterialen, gereedschappen, behang, glas, houten vloeren en vloercoating verkoopt. Het bedrijf heeft een eigen kwaliteitsverf: BLAUW. Herman van der Maarl richtte Veluws Verfhuis in 2018 op vanuit sociale betrokkenheid. “Het is onze sociale missie om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt aan de slag te helpen. Na jaren te hebben gewerkt in schilders- en onderhoudsbranche kreeg ik zelf een fysieke beperking. Ik weet dus hoe het is om niet te kunnen meekomen. Met ons eigen BLAUW-verf kunnen we veel handwerk organiseren. Alle etiketten worden handmatig aangebracht en draagtassen worden met de hand gestempeld door medewerkers uit de sociale werkvoorziening van de gemeente Barneveld.”

Gevoel van verantwoordelijkheid

Ook de samenwerking met de Rozelaar past in dit plaatje. Herman: “De samenwerking kwam tot stand via een buurvrouw die werkt bij de Rozelaar. Wekelijks voorzien de deelnemers van de groep Arbeid zo'n 200 roerstokjes van een stempel met ons logo. We bedachten een handig hulpmiddel, waardoor je het stempel niet verkeerd kunt zetten. De cliënten mogen net zoveel verfstickken stampelen als ze willen. Ook schilderen ze kleursamplers en stellen ze kerstpakketten samen. Het is mooi om te zien dat de cliënten het zichtbaar leuk vinden om te doen. Het is echt hun werk en dat geeft hen een gevoel van verantwoordelijkheid. Door corona konden ze een tijdje niet naar de dagbesteding. Dat was geen probleem, want ze konden gewoon doorwerken op de woningen. Daar zijn deze klusjes ideaal voor.”

Chauffeur Gert Sandvoort:

“Fijn dat de cliënten weer kunnen werken”

Veel deelnemers die naar de dagbesteding gaan, kennen Gert Sandvoort. Als chauffeur rijdt hij deelnemers naar de dagbesteding en weer naar huis. Dat doet hij met veel plezier en met aandacht voor iedere cliënt: “Dit werk is nooit saai.”

“Vijftien jaar werk ik nu bij de Rozelaar. Ik haal de cliënten ’s morgens op van huis en breng hen na het werk weer naar huis. Ik vind dat fantastisch om te doen. Ik creëer altijd een rustige sfeer in de bus, zodat iedereen zich op zijn gemak voelt. Als chauffeur ben ik hun begeleider. Het is daarom belangrijk dat ik de cliënt ken en weet hoe ik moet omgaan met hem of haar. Het contact met het thuisfront is daarvoor belangrijk. Andersom

moeten de cliënten mij leren kennen. Ja, ik vind het leuk met deze mensen en kan echt van hen genieten. Natuurlijk heb je als chauffeur een hele verantwoordelijkheid. Je moet je koppie erbij houden en altijd rustig blijven, wat er ook gebeurt.”

Groot onderhoud

“Toen de coronamaatregelen van kracht werden, konden de cliënten ineens niet meer naar

de dagbesteding. Dat was enorm wennen voor hen. Ikzelf miste de ritjes en de cliënten. In die periode voerde ik samen met vier andere chauffeurs groot onderhoud uit in het hoofdgebouw van de Rozelaar. “We hebben de ruimtes leeggehaald en schoongemaakt. We lieten de vloeren professioneel reinigen en maakten de dagbestedingsruimten geschikt voor werken op anderhalve meter afstand. Het gebouw was stil zonder de cliënten; een gekke gewaarwording. Het was wel bijzonder om dit te doen samen met de andere chauffeurs, want we spreken elkaar niet zo vaak.”

Weer naar de dagbesteding

Begin juni ging de dagbesteding weer open. “De cliënten vonden het best spannend om weer te gaan werken. Dat zeiden ze tegen me. Maar het wende ook weer snel, hoewel het nu wel anders is. Ik vervoer nu maximaal drie cliënten, dus we hebben veel meer ritjes nodig om iedereen te vervoeren. Sommige cliënten komen daardoor later op de dagbesteding en zijn later weer thuis. Het belangrijkste is dat ze weer naar hun werk kunnen. Dat is voor ieder mens belangrijk.”

Vind je het belangrijk dat mensen met een verstandelijke beperking een warme plek in de samenleving krijgen? Dat ze worden gezien en gewaardeerd? En dat zij het gewone leven kunnen ervaren?

Kijk dan eens naar de mogelijkheden om te werken bij de Rozelaar, als professional of vrijwilliger. Ook stagelopen is mogelijk.

Kijk snel op onze website voor alle vacatures!

FEITEN & CIJFERS

De Rozelaar maakt ieder jaar een aantal verantwoordingsdocumenten. In de jaarrekening is een overzicht te vinden van de financiële situatie van het afgelopen jaar. In het bestuursverslag leggen we verantwoording af over het beleid wat we in 2019 hebben gevoerd. In ons kwaliteitsrapport staat hoe het met de zorg gaat, hoe onze cliënten die zorg ervaren. Ook staat erin wat beter kan. Hieronder volgen de belangrijkste cijfers. Op onze website zijn de volledige documenten te vinden.

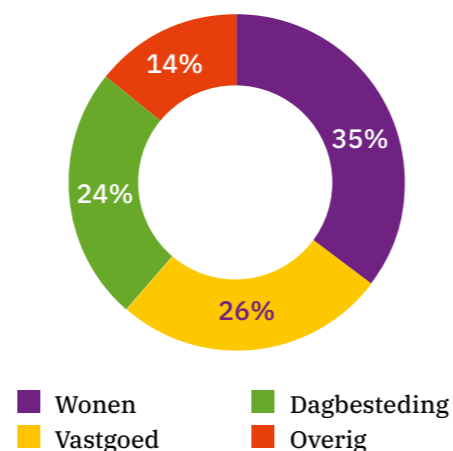
Jaarrekening 2019

Resultatenrekening

(x € 1.000)

	2019	2018
Som der bedrijfsopbrengsten	8.278	7.955
Som der bedrijfslasten	8.197	7.723
Financiële baten en lasten	-13	-11
Resultaat	68	221

Omzetverdeling

Bestuursverslag 2019 kerngegevens

Aantal cliënten	2019	2018	Vershil
Wonen	65	65	0
Dagbesteding / begeleiding	166	167	-1
Aantal unieke cliënten	190	191	-1

Dagbesteding	percentage
Extramuraal (elders wonend)	71%
Intramuraal (wonend bij de Rozelaar)	29%

Personeel	2019	2018	2017
Aantal medewerkers	196	200	199
FTE	96,5	94	97
Gemiddelde contractomvang	0,49	0,47	0,49
Verzuimcijfer	4,10	5,83	4,08

Omzet per financiering	percentage
WLZ-ZIN	92%
WLZ-PGB	6%
WMO	1%
Overig	1%

Wonen	percentage
ZZP3 en 4 (=excl. behandeling)	48%
ZZP 5 en hoger (=incl. behandeling)	52%

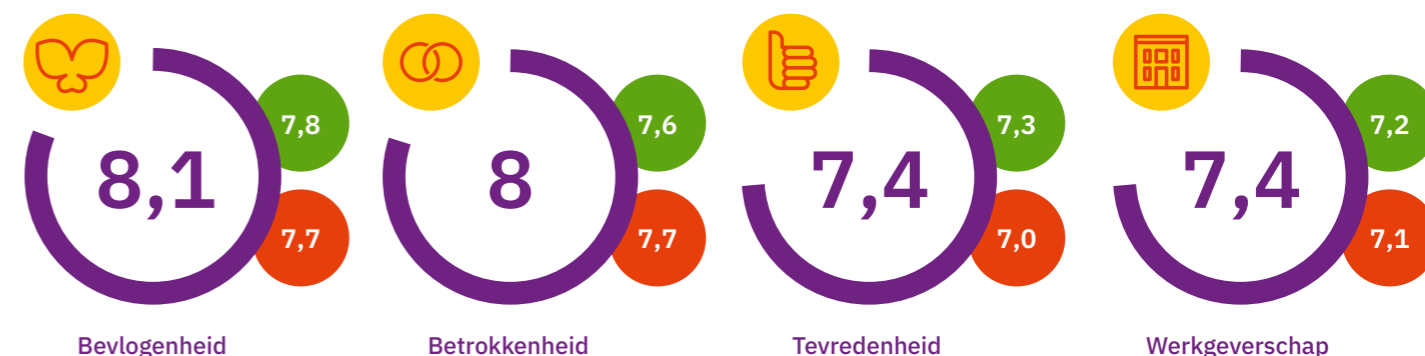
Tevredenheid cliënten en verwanten

Cliënten zijn tevreden over de zorg en begeleiding die ze ontvangen bij de Rozelaar. Op Zorgkaart Nederland scoort de Rozelaar uit 142 waarderingen van cliënten en verwanten een 7.9 en 95% beveelt de organisatie aan. De hoge mate van tevredenheid blijkt ook uit het laatstgehouden tevredenheidsonderzoek onder cliënten (2018) waarin 90% tevreden is (benchmark gehandicaptenzorg: 84%) en onder verwanten (2019) voor wie een algemene tevredenheid geldt voor 86% van hen.

Tevredenheid medewerkers

Medewerkers
Score benchmark gehandicaptenzorg
Score vorige meting

Aantal vrijwilligers

2019: 191
2018: 198

Kwaliteitsrapport 2019

Organisatie

De focus ligt op professionele verantwoording van methodisch werken binnen de organisatie. In 2019 zijn concrete verbeterstappen gezet naar aanleiding van interne audits, incidentmeldingen, tevredenheidsonderzoeken.

Tevredenheid cliënten

Cliënten zijn tevreden over de zorg en begeleiding die ze ontvangen bij de Rozelaar.

Kwaliteitssysteem

Verschillende kwaliteitssinstrumenten, zoals de interne audits, jaarplannen en kwartaalrapportages en incidentenregistratie, vormen het kwaliteitssysteem van de Rozelaar.

Cliëntrisico's en -incidenten

Cliëntrisico's zijn goed in beeld. De incidentmeldingen uit 2019 laten zien dat er in de meeste teams een hoge meldingsbereidheid is.

Interne audits

De interne audits en incidentenanalyse leidde in 2019 tot de constatering dat het medicatiebeleid onvoldoende wordt nageleefd. Dit heeft geleid tot concrete verbeterstappen.

Veroudering

De doelgroep van de Rozelaar zal wat betreft leeftijdsopbouw de komende jaren sterk verouderen. Er is op zowel team- als organisatieniveau aandacht voor de bijkomende problematiek.

Wet zorg en dwang (Wzd)

Ter voorbereiding op de nieuwe Wet zorg en dwang (per 1 januari 2020) is er in 2019 op creatieve manier veel aandacht gevraagd voor het onderwerp vrijwillige zorg.

Zelforganisatie

Het verstevigen van de zelforganisatie en bevorderen van eigenaarschap is één van de doelstellingen van de organisatie.

Maatschappelijke uitwisseling

Behalve een groot aantal stagiaires, heeft de Rozelaar ook andere vormen van maatschappelijke uitwisseling tussen leerlingen, cliënten en medewerkers, zoals georganiseerde activiteiten, productontwikkeling en gastlessen.

Medewerkerstevredenheid

Ook onze medewerkers scoren een hoge mate van tevredenheid, op alle onderdelen hoger dan het branchegemiddelde bij het tevredenheidsonderzoek van 2019

Jaarverslag Cliëntenraad 2019

Dit jaarverslag is door de Cliëntenraad ontworpen en geschreven, de communicatiemedewerker heeft deze digitaal gemaakt

“Ene oor in, andere oor uit”

*Pieter is deelnemer op dagbestedings-
groep Rozenboog in Putten.*

Hij is altijd in voor een grapje. Van zijn muziektherapeut Esther leerde hij ‘ene oor in, andere oor uit’. Hij zegt dit vaak op een dag. Bijvoorbeeld als hij niets kan met de informatie die hij krijgt.

